

го ѿ всѣхъ дръги жены гдѣто се на-
 мѣрѣватъ въ тоа градъ, зашто щѣ те
 взѣма азъ за сѣрѣга, и щѣ те почета соиз
 голѣмы дарованїа, и ты щѣ ми будешъ
 за веселїе и оуслажденїе на цѣлыахъ ми
 животъ: ако ли ме не послѣшашъ, а то
 щѣ ме накарашъ да те оумѣча соиз лю-
 тѣйшыте и нестерпїмы мѣченїа, и щѣ
 впаднешъ въ голѣмы злннї, и пощѣ щѣ
 изгѣвншъ вѣчката си хѣвость, щѣ за-
 гѣвншъ ещѣ и младчайшїа си животъ.
 На коѣ ѿвѣща мѣ стїа марїна, и рече:
 азъ сама научїла да познавамъ небес-
 наго оца, и єдинороднаго негова сїна
 їиса хрїста, и престїаго оутѣшитѣла дха,
 єдинаго въ трѣцѣ вїа, който є вїхъ жн-
 вый, истинный и вѣчный, тогѣ ради
 и на негоу принасамъ жертва соиз хвала,
 и на негоу се покланамъ съ духъ и исти-